

Zomeravondwandeling 3 (dinsdag 18 juli 2006).

Vanavond weer bijzonder hoge temperaturen (nabij de 33 graden maar voor 45 deelnemers geen enkel probleem. De ene na de andere hittegolf bezoekt onze regio. Vanavond ook nog de dame van Cartiels te gast waardoor de deelnemers in 3 groepen verdeeld konden worden. Stipt om 19.00 uur geeft Hub het start signaal en vertrekt. Mathilde is ca. 20 seconden later vertrokken en de laatste groep gaat weer een half minuutje later van start.

Door de “enorme” vertraging krijgen enkele laatkomers nog bijtijds de kans om zich aan te sluiten en gaat het richting Dikkebuikweg. Onderweg even aandacht voor de orchideeën in de bloembakken, de miljoenenlijn met zijn stoomtrein en de wilde clematis (bosrank) in de bermen. Met eenvoudige badslippers een zulke wandeling ondernemen zorgt voor enige vertraging, zeker als we de helling beklimmen. Halverwege bieden we iedereen de kans om weer bijeen te raken, even uit te puffen en het verhaal van de gids te volgen. Gelukkig is er voldoende schaduw tijdens deze klim.

De groep van Hub en van Mathilde gaan bij de driesprong rechts, richting Eijserbos om uiteindelijk via de graslanden van de Piepert naar Cartiels te wandelen. De derde groep heeft iets meer conditie en gaat bij die driesprong netjes rechtdoor om de kersenboomgaarden te bewonderen maar ook de fraaie uitzichten met begeleidende tekst in zich op te nemen. Onze dame met badslippers kan thans beter volgen, mede omdat de stijging nu minder sterk is.

Bij een open stek met een prachtige kijk op de woeste gracht maar ook op de regio kan de gids ingaan op droogdalen, erosie, beleid en het ontstaan van dit landschap. De leeuwerik, hoog in de lucht en een biddende valk laten ons natuurlijk ingaan op de aanwezigheid van de andere bewoners (dieren) in deze regio. Later zien we voldoende sporen en wissels om de das even in het zonnetje te zetten maar hij

wacht op de avondschemering om zich te vertonen. Zo lang kunnen we helaas niet wachten en al spoedig naderen we licht stijgend Eijserheide met de markante tv-mast maar vooral met unieke panorama's en enkele zitbanken. Een prachtplek om te vertellen, uit te rusten, te bewonderen, uit te dampen, het internationale karakter van de streek te verwerken, enz.

Toch moet de groep verder en we passeren een picknickplek aan de rand van het bos met diverse recreatieve en

andere mogelijkheden . Even verder vertelt een bord van Staatsbosbeheer op zijn wijze iets over de regio. Natuurlijk duiken we daarna het bos in en de jeugd houdt vader aardig aan de lijn want we dalen. Niemand heeft er bezwaar tegen dat we weer richting dal lopen (blij dat het klimmen is afgelopen)..

Het bos is iets minder warm, we passeren een grote dassenburcht op afstand en op een T-splitsing gaat het via een pad bijna rechtdoor. Het kronkelend pad met diverse wissels brengt ons bij de Eijser kalkgraslanden van de Piepert. Het landschap, de plantjes, het beheer, enz zorgt weer voor een rustpauze met wat uitleg. Goudgele korenvelden stralen onder de zon en wachten op hun scherprechter welke in de verte al zorgt voor geschoren velden. Enkele aren worden ter plekke getest op hun rijpheid en smaak. Ook nu weer diverse positieve reacties op het panorama, de rust en de natuur op deze plek.

Rechts ligt de landweg naar Cartiels te wachten en ook deze daalt dus onze groep gaat gelijk de goede richting. Een dassenburcht zorgt voor een tiental minuten vertraging. Het hele (intieme) leven van de das wordt uitgebreid besproken. Uiteraard dienen we ook te vermelden dat onze gids tijdens deze tocht nog het meest genoot van de resultaten tijdens het plaatselijke kampioenschap Sleedoornpruimen proeven. Als die verwrongen gezichten en blikken hadden kunnen , was dit overzicht van deze avondwandeling waarschijnlijk nooit meer uit zijn mouw gerold.

Even later lopen we via de drukke provinciale weg weer richting Wijlre. (jammer dat er niet eerder een pad naar rechts gaat). Vervolgens is het dan snel even rechtsaf en net voor het spoor weer links af en we herkennen ons punt van vertrek. Even een woordje van afscheid en diverse bedankjes en dan accepteert de gids het aanbod om een Gronings gezin te introduceren in café A gen Baan. (men is immers vrijwilliger en slachtoffer). Zijn collega's zitten lekker buiten op het terras maar hij moest naar binnen. Een half uur later mag hij buiten, na langdurig aandringen, nog een uurtje aanschuiven maar toen wilden beiden ook weer gelijk naar huis. En warm, dat was het nog steeds.

